

Spillemand.

Michael og jeg mødtes første gang i rygeren på Herfølge Skole i 1974, over et par Grøn Cecil. Allerede fra begyndelsen havde han en positiv indflydelse på mig, ved at lære mig lydløst at inhalere de ret så stærke sager, hvilket jeg, til hans ubegrænsede morskab, endnu ikke magtede. Vi blev hurtigt gode venner, og i kælderen i Åshøj lærte han mig det unærmelige riff "Sunshine of Your Love" med Cream, på svogeren Thomas' hjemmebyggede bas. Det svang så lystigt at vi *måtte* lave et band, og da hans gode og karismatiske ven Christian Gjerrild var en oplagt forsanger og frontfigur, dannede vi, med Ole Bo Pedersen på trommer og Henrik Sjöström på guitar Serpent Head. Vi spillede covers af bl.a. Creedence Clearwater Revival, Beatles og Chuck Berry. Vi slog hurtigt rødder i mine forældres nu æggebakkebeklædte kælder, lige overfor Påskebjerg i Herfølge – det inspirerede os til det endelige navn Easter Mountain Cellar Band, i daglig tale EMCB.

Frøhandelen i Herfølge, før og under nedrivning. Øverens smalle loftsvinduer genkendes på begge.

Vi fik hurtigt vanskeligt ved at rumme Christians drømme, så han blev uklædeligt mobbet ud ved vi spillede hans hadesang "Hit the road Jack" i cirkler til han forlod kælderen, for at modtage budskabet af min storebror, der som manager ventede oppe i køkkenet. Jeg overtog leadvokalen, og

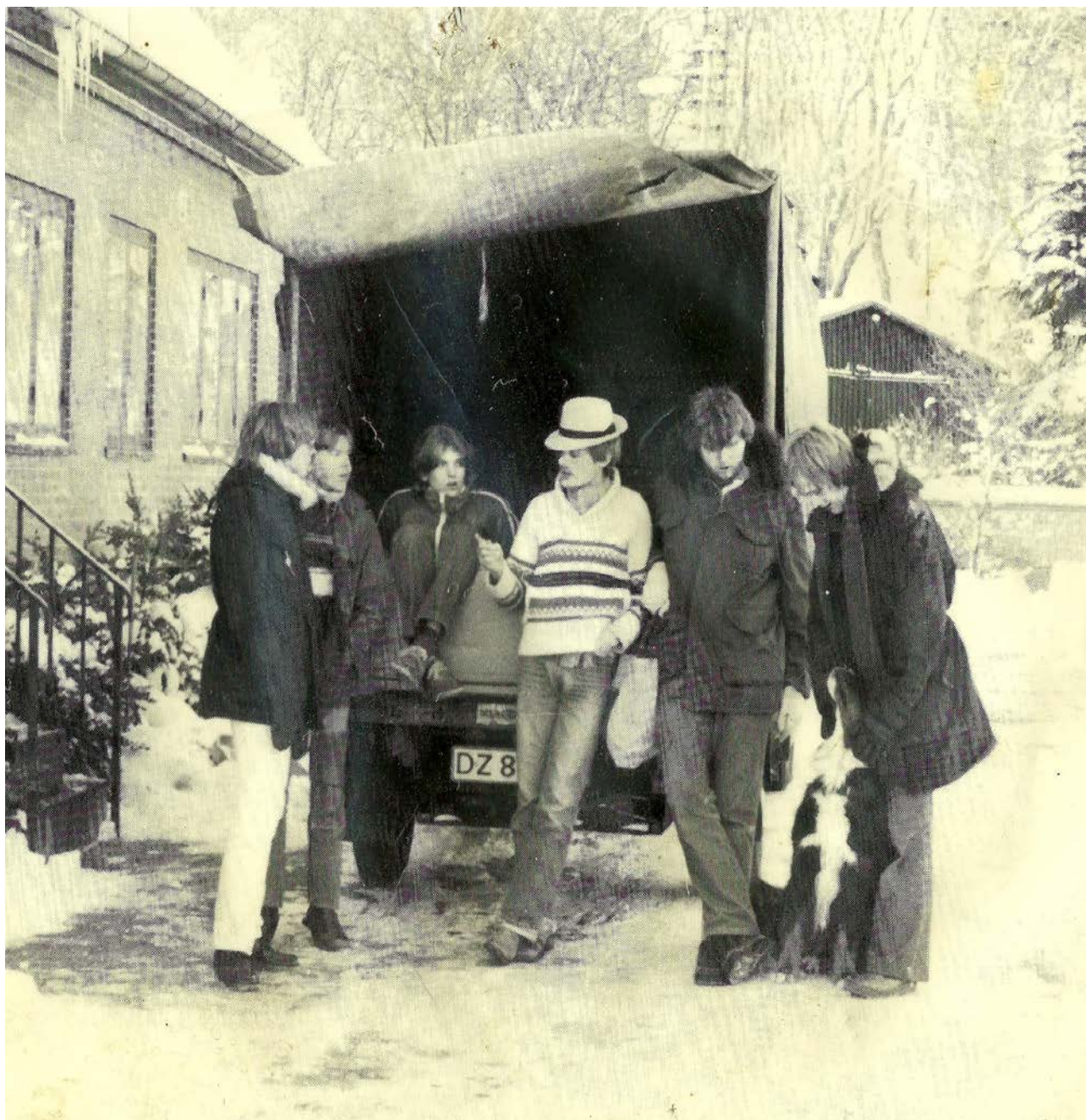
12. februar 1975 var vi klar til at debutere i mine forældres stue, til min storebrors 18-års fødselsdag. Det var en ubetinget succes, alene det at det var livemusik sikrede den jo nok, og da vi var færdige blev vi booket til at spille til en fest på Køge Handelsskole. Vi spillede i en sal der kunne deles på tværs af en rulleddør, og da Gloria Gaynor og Boney M ikke var en del af repertoire, blev denne taget i brug allerede efter et par enkelte numre. Der stod vi så og spillede Have You Ever Seen the Rain, med Creedence, med en foldedør lige i fjæset – hvad var nu det? Virkeligheden stemte ikke rigtigt overens med fantasien! Basbygger Thomas hævnedes sig på "bolsjehovederne" ved at trække pedellens hat ud i lokummet – rock'n'roll attituderne var etableret og drømmene intakte.

Det første EMCB 1975 – i frøhandelens kælder omgivet af æggebakker! (Foto: Niels Løkke Hansen)

samarbejdet. Her kom Ole Bo en dag til øveren med en helt ny opfindelse ingen endnu havde skænket en tanke – et hjemmegjort instrumentalumner "Ymer" - og gradvist blev covernumrene udskiftet med egne sange, – lavet af Ole Bo og hvis der skulle være ord til, af mig. Ole Bo, der siden blev intet mindre end konservatorieuddannet janitshar, fandt andre at spille med – og Michael

I 1976 fandt vi sammen med Robert, Jens og Henning i et stort lagerlokale i Lellinge, med scene og kæmpegear – hvilket sandt at sige var hovedårsagen til vi overhovedet indgik

og jeg fandt tilbage til Christian, der nu spillede trommer, mens Henrik blev erstattet af Ole Møller på guitar – vi skriver nu 1977. I 1978 besluttede Michael at stoppe, og han blev erstattet, først af Kjeld Pedersen, siden i 1979 af Kim Günter, samtidig indgik Oles lillebror Niels Møller på Würlitzer elpiano.

Terrordrengene, vinteren 1982 (Foto: Kjeld Pedersen)

Niels afslørede her et spirende sangskrivertalent med balladen ”Tågedis” og i bandet bidrog han straks med sin store musikalske begavelse og kreativitet. At albumprojektet Skøre Kugle overhovedet har ladet sig gennemføre til et resultat jeg er meget tilfreds med og stolt af, er ikke mindst hans fortjeneste. Historien skal afrundes med tilgangen af Kim Brøndel (keyb, sax, voc) og Jesper Rytkow (tr) fra John Freddie's rivaliserende Venus. En stor del af bandet købte en villa i den nærliggende flække Skrosbjerg, og gik nu under kaldenavnet terrordrengene grundet flere bandmedlemmers uudgrundelige selvdestruktive adfærd. Efter en kort periode med to trommeslagere røg Christian ud for anden gang – der var vist noget hunkøn indblandet!

EMCB spillede en del lokale jobs, bl.a. i musikklubben Tangloppen i kommunisthuset på Tangmosevej, på Køge Gymnasium, på Teaterbygningen og Odd-Fellowgården i Køge. Vi vandt to talentkonkurrencer, hvor præmien for den første var at spille på Køge Torv til cykelarrangementet Sjælland Rundt. Her gik alt hvad der kunne gå galt – helt galt. Først brillerede vi med at komme for sent, søvndrukne og med tømmermænd, til en ladvogn uden el og sanganlæg. Da vi endelig havde fundet noget strøm, stod basforstærkeren af i første nummer. Vores reaktion var ren punk – provokationer med hovne ligegyldige attituder, mundende ud i åbent at omtale formanden for Køge Handelstandsforenings kønsdele for åben mikrofon. ”... har lange nosser” - hvilket underligt nok ikke bekom herren særligt vel. Vi var hermed sikret ikke længere at få jobs fra den kant – og stemningen var da også rimeligt belastet ved et kommende middagsselskab hos mine forældre, da de og formanden sås sammen privat. Jo, punken var kommet til Køge!

Da Jon er bandets yngling i historisk sammenhæng, hurtigspoles frem til 1997, hvor bandet ...og hans løkke blev dannet, som en sammensmeltning af STLHD og Gasjam. Bandet kom til at bestå af intet mindre end fire guitarister:

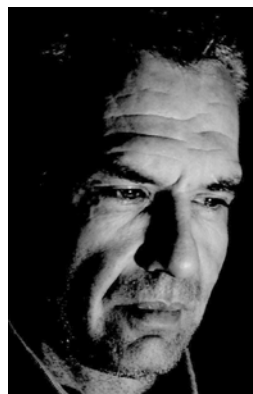
Niels Veng (gui), Terje Lundstrøm (gui), Logo fra 80'erne. (Tegning Frank Henry Lisborg.) Søren Zeeberg (gui), Hans Løkke (gui), Jan Møller (bs), Jakob Gatzwiller (keyb) og Jon Petersen (tr). Dette band smuldrede omkring 2005 – og i 2006 så Hans Løkke og Hansband så dagens lys, med besætningen fra Skøre Kugle: Michael (bs), Niels (gui, vok), Jon (tr) og Hans (vok, gui)

Michael

Niels

Jon

Hans

Skøre Kugle.

Skøre Kugle er ikke et egentligt selvstændigt album, men snarere et opsamlings et af slagsen. Det skal forstås derhen at sangene er skrevet over en periode på ca. 25 år. Min sangskrivervirksomhed har efterhånden fundet ind i en rimelig fast rytme, hvor sangene kommer i bundter. Der melder sig som regel en første sang i sensommeren og den bliver fødselshjælper for en sædvanligvis 15-20 stykker. De har en tydelig sammenhæng i tema og udtryk og afspejler mine kunstneriske refleksioner over levet liv, siden jeg gjorde sidste bundts lukker. Her midt i februar 2012 skrev jeg f.eks. lukkeren til det kommende Kathmandu-projekt – og den markerer sig ligeså tydeligt som eftersommerens åbner. Det var det sidste penselstrøg. Basta! Af de 15-20 stykker der er kommet til verden som mangelinger, viser en ca. 10 at være levedygtige og til at opdrage videre på - enten som studieprojekter eller i bandsammenhæng.

At Skøre Kugle så overhovedet er blevet til et album skyldes den omstændighed at Hansband i øveren lavede nogle øveroptagelser med en håndholdt recorder og kunne se et perspektiv i at indspille sangene på mere tjekket facon på en PC. Det gav et mål for vort musiske virke, nu ingen af os gad vie livet til at skaffe os livejobs. Vi endte med at udvælge 20 sange fra hansband-repertoiret, der tæller ca det dobbelte, ud af mit samlede katalog på en 7-800 sange - så der er til et par skiver til hvis det sku være...Fire af disse blev fundet for lette og måtte lide skæbnen at blive outtakes.

Vi fandt at indspilninger havde så god en kvalitet at det ville være meningsfuldt at samle en flok og genne dem på en skive, i tiltro til at fonde og Koda ville spæde til økonomisk. De ville de så ikke, så vi endte med at lænse ungernes sparegrise og sælge arvesølvet for at rejse de ca. 20.000.- projektet endeligt kommer til at stå i.

Hans og Michael i Ellemarkens forsamlingshus, 1976.

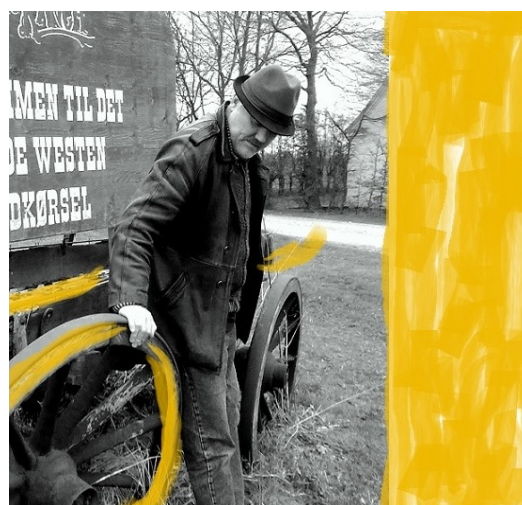
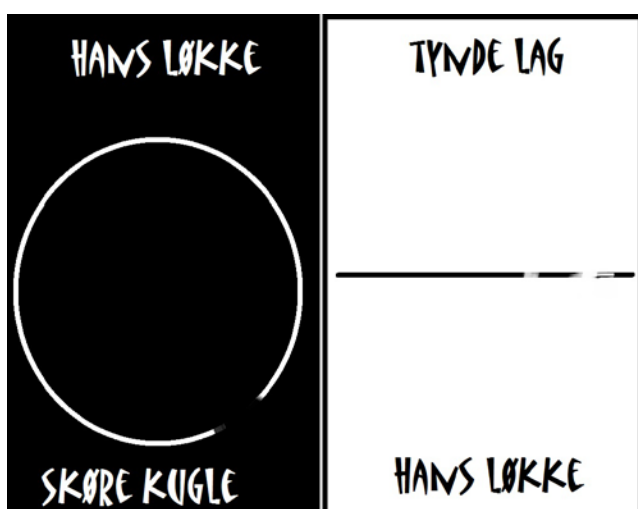
Indspilning.

De fleste optagelser er blevet til ved at Jon har siddet i Isterhus i Skrosbjerg og spillet oven på enten en af de før omtalte øveoptagelser fra Michaels havehus i Vedskølle – eller endnu bedre og for de fleste sanges vedkommende, mig syngende sangen med akkustisk guitar til et clicktrack for at sikrer stabilt tempo. Jon er fantastisk disciplineret og evner det sjældne at have indlevelse i sit spil uden band! Michael og jeg har så efterfølgende dubbet bas, guitar og lidt keyboard til hvert enkelt track – stadig i Jons stue – og ofte med hans kone Helle klukkende i sofaen. Hun har måttet stå ikke så lidt igennem vinteren 09/10 og efteråret 11 skulle jeg hilse og sige, og vi skylder hende en stor tak for

hendes tålmodighed og rummelighed, de mange aftener hvor hun mere eller mindre måtte se sig forvist fra sit hjem. Blå Taburet er som den eneste indspillet live af trioen og siden har Niels lavet guitardubs – det giver et mere livligt resultat, og sådan skal det gøres næste gang!

Sangene er blevet transporteret rundt i universet via Dropbox, livet er (stort set) ikke andet end 0'er og 1-taller, og for en så uteknisk, umatematisk og håbløs romantisk skabning som mig, er det stadig komplet uforståeligt at denne trafik overhovedet lader sig gøre, og kan udmønte sig i helt fysiske resultater. Niels har efterfølgende dubbet guitarer, kor og keyboards og jeg vokaler i soveværelset i Subverse Lydteknik på Amager. Enkelte dubs er gjort i Loekestuedie i min stue i Svansbjerg. Efterhånden som Niels har fået gjort råmix klar er de blevet delt, kommenteret og rettet til via Dropboxen, og sangene har således ført en omtumlet cybertilværelse inden Niels og jeg kunne tage et USB-stik med en premaster til LJ Studio i Strøby, hvor Lars mastererede de endelige 16 på små tre timer. Tre sange blev fundet for lette og røg i outtakes-kassen, og en enkelt ligger og venter på at komme til Kathmandu.

Cover.

Det har været både hyggeligt, udfordrende og morsomt at mødes og indspille sangene til den Skøre, og projektet greb da også hurtigt om sig og blev til 20 sange – mere end der kan være på en enkelt CD, hvorfor udgangspunktet var at lave en dobbelt. Konceptet var at lave én CD, Skøre Kugle, med de mere rockede sange, med fuldt trommesæt – og én CD, Tynde Lag, med de mere stille sange. De skulle så samles i et cover med to modsatvendte forsider – you dig? Det blev som bekendt kun til en enkelt, og det er rigtig godt – og rigeligt til en ”opsamling” med et relativt ukendt amatørorkester!

En dag kørte jeg en tur med min søn Mikkel hvor vi bl.a. talte om projektet og coverforside, da vi passerer en hestevogn, brugt som vejviser og reklame. Der er den siger vi nærmest i kor, og Mikkel knipser coverfotoet på sin mobil. Indercoveret er et billede af mit barndomshjem, nærmere bestemt det tidligere æggebakkebeklædte øvelokale, som jeg passerede i sit gradvise og totale (for)fald – under nedrivning - på vej ud til Jon. Historier blev bundet sammen, hvorfor dette mobilshot er at finde på indercoveret. Bagsidemotivet er det foto der skulle have prydet Tynde Lag's forside.

Den brudte cirkel og den brudte streg, tjoh hvad tænker du.....

Tak.

Det er vildt fedt endelig at få udgivet mine sange officielt. Jeg har som det fremgår, lavet et hav af CD'er – og før i tiden kassettebånd, med mine sange, og foræret dem til venner og bekendte, men aldrig fået taget skridtet fuldt ud. Det betyder utroligt meget for mig at nogen hører min musik, for den bliver i sagens natur først til musik ved mødet med ører. Så først og fremmest tak til jer der gider lytte, og smid mig gerne en kommentar at blive klogere på eller bryste sig af.

Tak til Hansband: Michael, Niels og Jon, gæve gutter, altid i deres bedste alder!

Helle skal takkes særligt, for tilsyneladende at holde ud at bo i en blanding mellem et øvelokale, et indspilningsstudie og et brølende morgenværtshus. Også Daniela, der er med til at

lægge hus til øvning mm i Vedskølle skal ha' skulderklappet, og ikke mindst tak for kage! Ungerne i familierne, der jo aldrig undgår at blive indblandet i deres forældres projekter, skal vide, at vi godt ved, at de må holde for på den ene eller anden måde, derfor hip-hip til: Villi, Laura, Mikkel, Magne, Silas, Jasper, Anna og Rasmus. Eva du er skøn, støttende og rar. Birgitte du er min måske største fan (!), i hvert fald, absolut store inspirationskilde i så mange af livets forhold. Niels Veng har været både støttende og konstruktiv i sin følgen med fra sidelinjen, og Lars, Kristoffer og Kjeld har klart medvirket til færdiggørelse af projektet.

Hans Løkke, Svansbjerg den 15. marts 2012.